

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 3T/54/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820010278
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Noema Turanovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2021:3820010278.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudkyňou JUDr. Noemou Turanovičovou v trestnej veci obžalovaného E. Z. na hlavnom pojednávaní dňa 24. marca 2021 takto

rozhodol:

Obžalovaný E. Z., nar. X.X.XXXX Y. L., S. J., toho času vo väzbe Y. Ú. X. Y.F. V. S. R. C. Y. Ú. X. Y. Y. A.,
je vinný, že

1/ obvinený dňa 14.12.2019 v čase okolo 17.30 hod. až 18:00 hod. v Prievidzi X. N. H.. O. Y. J. Y. X.M. R. Y. L. G. R. J. Č. XXX/XX, keď si bol pre svojho syna G. Z. u svojej bývalej družky - poškodenej J. H., trvale bytom J., V. Č. J., H.. O. XXX/XX- Č.. L. XX, po tom, ako mu poškodená odovzdala ich spoločného syna G. Z. a obvinený ho mal na rukách a následne pri vstupe poškodenej do výťahu povedal, že ak ju uvidí v prítomnosti nejakého chlapa, alebo že nejaký chlap kočikuje detský kočík, tak zabije ju a aj jeho, pričom zabitie pomenoval vulgárnym slovom, čo u poškodenej vzbudilo dôvodnú obavu a pocit strachu,

2/ obvinený v presne nezistenom období od začiatku mesiaca december 2019 do 19.1.2020 opakovane na dennej báze kontaktoval poškodenú - svoju bývalú družku a matku ich spoločného dieťaťa J. H., V. L. J., V. Č. J., H.. O. XXX/XX, Č.. L. XX, svojou prítomnosťou na adrese J., H.. O.F. XXX/XX, a to tak, že v období od začiatku mesiaca december 2019 asi do 15.12.2019 (približne 15 dní) v rôznych časoch v dennej dobe ale aj nočnej dobe, opakovane každý deň minimálne päťkrát denne zvonil na byt č. XX, kde v súčasnosti žije poškodená, následne zase v období od 16.12.2019 do 10.1.2020 (približne 26 dní) v rôznych časoch v dennej dobe ale aj nočnej dobe, opakovane minimálne 5 až 6-krát každý týždeň taktiež zvonil na byt č. 66, v dôsledku čoho bola poškodená donútená tento zvonček vypínať, resp. ho stišovať, taktiež poškodenej v tom istom období v rôznych časoch v dennej ale aj nočnej dobe opakovane posielal SMS správy na jej mobilné číslo XXXX XXX XXX, ktoré boli väčšinou s vulgárnym a výhražným obsahom, pričom jej niekedy denne poslal 12 takých SMS správ, niekedy 1 SMS správu, pričom v dobe od 20.12.2019 minimálne do 19.1.2020 jej poslal celkovo 60 SMS správ, čo je potvrdené z mobilného telefónu obvineného, ktorý ho dobrovoľne poskytol na ofotenie SMS správ komunikácie s poškodenou, kde mu poškodená viackrát písala, aby jej dal pokoj a nepísal jej, taktiež jej aj opakovane viackrát telefonoval, no poškodená nezdvíhala a nereagovala na jeho telefonáty a taktiež aj v dobe od začiatku decembra 2019 až do 10.1.2020 opakovane v rôznych časoch a intervaloch chodieval okolo bytového domu na vyššie uvedenej adrese, pozeral hore do okien a na balkón bytu č. XX, kde žije poškodená, pričom to bolo skoro každý deň a aj viackrát denne, čím tak podstatným spôsobom zhoršoval kvalitu jej života, ktorá spočívala v tom, že sa ho poškodená viac bála, nemohla chodiť von, bála sa, že obvineného stretne a že jej obvinený niečo spraví a mala z obvineného strach,

teda

v bode 1/

iného hrozbou násilia nútil, aby niečo opomenul a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe,

v bode 2/

iného dlhodobo prenasledoval takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu o jeho život alebo zdravie a podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu jeho života tým, že sa mu vyhráža ublížením na zdraví alebo inou ujmom, vyhľadáva jeho osobnú blízkosť alebo ho sleduje a kontaktuje ho prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby proti jeho vôli a čin spáchal na chránenej osobe- na blízkej osobe,

čím spáchal

v bode 1/

zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona a § 127 odsek 5 Trestného zákona,

v bode 2/

prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a odsek 1 písmeno a), b), c), odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona a § 127 odsek 5 Trestného zákona,

a za to sa
odsudzuje:

Podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona s použitím 41 odsek 2 Trestného zákona, § 37 písmeno h), m) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného E. Z. (ďalej len obžalovaný), vypočul svedka poškodenú J. H. (ďalej len poškodená), vypočul svedkov H. G., Z. L., E. H., F. K., E. G., Z. L., A. Z., K. E., oboznámil sa so znaleckými posudkami, výsluchom svedkyne R. R. na č.l. 182h až 182o a s listinnými dôkazmi.

Obžalovaný vypovedal, že sa cíti byť nevinným, nespáchal skutky tak, ako mu to kládla za vinu podaná obžaloba. Určite poškodenej sa nevyhrážal slovami, ako je to uvedené v skutku pod bodom 1/ obžaloby, stretol sa s poškodenou vo vchode, mal na rukách svojho syna, stretnutie prebehlo pokojne. Pri stretnutí boli svedkovia R., E., ktorí môžu potvrdiť, že sa poškodenej nijakým spôsobom nevyhrážal. Je pravdou, že poškodenú telefonicky alebo SMS správami kontaktoval, no robil tak preto, že mal záujem o ich spoločného syna ako i dieťa poškodenej, poškodená mu robila schválnosti pri možnosti kontaktu so synom, a tak sa len dožadoval stretnutia s ním alebo nejakých správ o synovi, neprenasledoval poškodenú, nevyhľadával ju pre iný dôvod ako stretnutie so synom. Nesledoval ju, pretože v danom čase býval s bezdomovcami, chodil sa len do susedstva sprchovať. Ide všetko o vymyslené tvrdenia poškodenej, ktorá sa mu chce pomstiť za to, že chcel syna, resp. dal on na jej osobu trestné stíhanie. Nevedela poškodená, ako sa ho zbaviť, tak podala na neho vymyslené trestné stíhanie. Odsúdenie vo veci sp. zn. 1T/41/2015 spáchal ako mladistvý, bolo to odsúdenie po 10-tich rokoch.

Poškodená (podľa jej vyjadrenia) s obžalovaným žila spoločne do 17.11.2019. Ku skutku pod bodom 1/ vypovedala, že obžalovaný prišiel pre malého, ten však bol chorý a ona mu ho preto išla ukázať, bola pri tom aj svedkyňa K.B.S.. Boli vo vestibule vchodu. Obžalovaný jej vtedy aj vulgárne nadal, keď bol už pri vchodových dverách, prišiel naspäť k výťahu (ona s ním chcela ísť hore) a povedal jej presne to, čo je uvedené v skutku, že ak ju uvidí v prítomnosti nejakého chlapa alebo že nejaký chlap bude kočíkovať detský kočík, tak zabije ju a aj jeho - teda toho chlapa, povedal to za použitia vulgarizmu. Pri tomto skutku bola svedkyňa K.B.S., tá odchádzala k jej sestre do jej bytu, no presne sa nevedela vyjadriť, či počula, čo jej presne obžalovaný povedal. Nikto iný vtedy vo vestibule nebol, nie je pravdou, že by s obžalovaným tam bol niekto iný, či bol niekto napr. pred vchodom, vypovedala, že ona bola otvoriť dvere a nikoho tam, teda týchto svedkov nevidela. Obžalovaný fajčil, no bolo to pred tým, ako išiel za synom, potom vo vchode už nie. Po skutku, asi na druhý deň, nevedela presne, o skutku hovorila svedkyňi K.. Že obžalovaný by bol svoje vyhrážky schopný aj naplniť, je presvedčená. Po skutku, nasledujúce dni sa s obžalovaným nestretla, bola si, je pravdou, kupovať cigarety, obžalovaného len videla.

Ku skutku pod bodom 2/ poškodená vypovedala, že obžalovaný chodil okolo ich činžiaku od decembra 2019 do januára 2020, zvonil na bytový zvonček, pozeral im do okien, špehoval ju, vykrikoval, nemohla ona ani nikam chodiť. Neustále jej písal SMS správy, telefonoval, robil tak cez deň aj v noci, niekedy to bolo jedenkrát, inokedy viackrát aj za deň, niekedy vôbec. Robil tak na jej telefón alebo aj na telefón jej matky. Ona aj obžalovanému povedala alebo aj napísala, aby jej dal pokoj, napriek tomu v tom pokračoval. Chodil okolo ich domu, bolo to tak predovšetkým v rozmedzí času od 16 do 18:00 hod., viackrát aj 4-5-krát vyzváňal na bytový zvonček. Zvonil takto, podľa nej, v decembri do 10. januára, potom už nie. Práve pre toto vyzváňanie, pre problémy s obžalovaným boli dohodnuté so sestrou, že keď mala ísť k nim návšteva, pretože ona býva vo vchode dolu na prízemí, tak ona sa pozrela, kto k nim ide a dala im to vedieť a oni išli dolu otvoriť. Pre vyzváňanie si stišovali alebo až vypínali zvonček. Obžalovaný aj vykrikoval jej meno, vykrikoval na ňu vulgarizmy. Konanie obžalovaného ju obťažovalo, ona sa v dôsledku obžalovaného správania bála aj chodiť von, musela von chodiť s niekým, bola preto hlavne doma, nechodila von radšej ani s deťmi, lebo sa obžalovaného bála.

Svedkyňa F. K. vo svojej výpovedi potvrdila, že obžalovaný poškodenú vyhľadával, chodil pod oknami vchodu, vyzváňal na bytový zvonček, opakovane denne jej telefonoval, písal SMS správy. V čase skutku pod bodom 1/ boli vo vchode len obžalovaný, poškodená a ich spoločný syn, bola tam aj ona, nie je pravdou, že by vo vchode bol niekto ďalší s obžalovaným. Ona bola dolu preto, lebo jej poškodená volala, bála sa obžalovaného. Malý syn bol chorý, tak ho bola len poškodená obžalovanému ukázať, keď ho poškodená brala, obžalovaný jej nadával. Ona odchádzala do bytu svedkyne, tak presne, čo povedal obžalovaný pri rozlúčke s poškodenou, ona nepočula, o tom jej len poškodená povedala neskôr, potvrdila, že to mali byť vyhrážky uvedené v skutku.

Svedkyňa E. H. ku skutku pod bodom 1/ sa bližšie nevedela vyjadriť, potvrdila len to, že poškodená bola ukázať obžalovanému syna, mali sa vyprávať, vie, že sa tam malo niečo stať, no je to dlhá doba odvtedy, tak si presne nepamätala, len to, že poškodená sa vrátila rozrušená. Poškodená sa k nej nastahovala ku dňu 17.11.2019. Ku skutku pod bodom 2/ vypovedala, že poškodená sa bála vychádzať von, bola stále len doma, ak aj išla von, išla s niekým - napr. s kamarátkou. Nechodila ani do obchodu, tam chodila ona. Vie o tom, že obžalovaný poškodenej aj posielal SMS správy, telefonoval. Aj ju prenasledoval, sledoval ju, pozeral z protifaľného vchodu - schodiska do ich okien, ona sama ho videla a opoznala. Bývalo to v čase medzi 16:00 až 18:00 hod. Aj im chodil vyzváňať na zvonček, bolo to aj viackrát za deň. Potvrdila skutočnosť, že pre správanie obžalovaného situáciu riešili spôsobom, ako popísala poškodená, preverovaním, kto k nim chce ísť, resp. vypínaním bytového zvončeka. Poškodená toto konanie obžalovaného oznamovala polícii.

Aj svedkyňa Z. L. potvrdila spôsob správania obžalovaného voči poškodenej tak, ako mu to kládol za vinu skutok pod bodom 2/ obžaloby, popísala jeho správanie ako i ich prijaté opatrenia zhodne ako poškodená a svedkyňa K.B.S.. Potvrdila, že sa pre to, aby zistila, kto zvoní na bytový zvonček matky, pozrela a dala im vedieť, kto to je, býva v byte na prízemí. Potvrdila viacnásobné vyhľadávania poškodenej obžalovaným, ako i jej strach pred ním. Potvrdila, že k nej pravidelne chodila pomáhať s deťmi a v tej súvislosti i u nej v byte prespávala svedkyňa K.. Potvrdila, že v deň, kedy malo ku skutku pod bodom 1/ dôjsť, mala byť u nej táto svedkyňa, no ona podrobnosti, čo sa malo stať, nevedela povedať.

Svedok K. E. vypovedal, že (podľa neho) mal obžalovaný s poškodenou dobrý vzťah, aj s deťmi, nosil deťom aj hračky, no stalo sa, že poškodená ich potom na druhý deň vyhadzovala. Vyjadroval sa ku skutku pod bodom 1/ rozsudku, kde vypovedal, že obžalovaný nič zlé neurobil, prišli, zazvonili, boli pri tom on, poškodená a obžalovaný, on vo vchode fajčil, nikto viac pri tom nebol, F. K.B.S. on nepozná, R. R. bola vonku pred vchodom, poškodená dala obžalovanému syna do ruky, neboli pri tom žiadne nadávky vo vchode, ani hrozby. On bol s obžalovaným za poškodenou možno 7-8-krát, bolo to na Ulici O., bol aj on sám zaniest' jej nejaké veci. Vie o tom, že aj poškodená sama chodila za obžalovaným, aj sa mu vyhrážala, že mu nedá dieťa, no a na druhý deň bolo dobre, normálne spolu komunikovali. Vie, že obžalovanému teda bránievala v styku so synom, aj obžalovaného on poučoval, ako má postupovať, aby si to riešil súdom, bývala hysterická, keď si našiel novú priateľku.

Súd sa oboznámil s výpoveďou svedkyne R. R. z prípravného konania na č.l. 182h až 182o, svedkyňa vypovedala, že na presný dátum si nespomína, bolo to večer asi o 19:00 - 20:00 hod., kedy sa nachádzala pri vchode na Ul. O., kde bývala poškodená. Bola tam spoločne s priateľom - obžalovaným a svedkom E., poškodená so synom. Boli vo vnútri vchodu, spoločne sa rozprávali ohľadne obžalovaného syna, obžalovaný sa dohovárал, kedy a ako často môže chodiť syna navštevovať. Nachádzali sa pri výťahu, obžalovaný dal poškodenej pusu na líce, pusu dal aj synovi, potom ona s ním spoločne odišla. Medzi obžalovaným a poškodenou nedošlo k žiadnej hádke. Určite ona bola celý čas s obžalovaným. Svedkyňa K. tam určite nebola.

Svedkyňa A. Z. vypovedala, že poškodenú pozná odmala, keď sa obžalovaný vrátil z výkonu trestu, dali sa dokopy. Ona nevidela to, že by sa obžalovaný s poškodenou hádaval. Ona neverí tomu, čo je na jej syna tvrdené, že by to bol spáchal. Hádky (podľa nej) skôr vyvolávala poškodená, aj obžalovaného vyhodila. Aj poškodená aj jej matka sa vyhrážali, že obžalovaného dajú zavrieť, že keď nebude s poškodenou, pretože si našiel priateľku R., tak ho dostanú do basy. Poškodená bránila obžalovanému v styku so synom, nemali rozhodnutie o zverení dieťaťa, tak sa so synom mohol stretávať. Popisovala spôsob starostlivosti poškodenej o deti ako i vyslovila názor, že je presvedčená, že poškodená užíva drogy. Aj obžalovaný užíval drogy. Po ich rozchode s poškodenou už ona nebola v kontakte.

Svedok H. G. vypovedal, že obžalovaný u neho pracoval, pracovný pomer bol s ním ukončený pre zlé dochádzku. Dňa 14.12.2019 okolo 18:00 hod. nemohol byť obžalovaný v práci, lebo tak dlho nepracovali. O samotnom niektorom skutku, ktorý bol obžalobou kladený za vinu obžalovanému, sa on nevedel vyjadriť.

Svedok E. G. sa ku skutkom pod bodom 1/, 2/ nevedel vyjadriť, vyjadroval sa len ku skutku pod bodom 3/, videl len, ako sa obžalovaný natiahol za synom, no ani samotnú facku on nevidel, pretože stretnutie obžalovaného s poškodenou nesledoval. O tom, že mala poškodená dostať od obžalovaného facku, sa len o pár dní neskôr dozvedel od poškodenej. Bola pri obžalovanom nejaká pani, no kto to bol, nevedel povedať. Vie o tom, že sa obžalovaný dožadoval stretnutia so synom, vie i tom, že mu v tom poškodená určitým spôsobom bránila.

Súd sa oboznámil so znaleckým posudkom č. 62/2020 na č.l. 185a-193, č. 10/2020 na č.l. 194-203. Zo záverov znaleckého posudku č. 62/2020 vyplýva, že obžalovaný trpí závislosťou od pervitínu, no znalec nenavrhol uložiť obžalovanému ochranné liečenie, to už absolvoval v minulosti. Zo záverov znaleckého posudku č. 10/2020 vyplýva, že znaleckému skúmaniu bol podrobený mobilný telefón poškodenej, no pre jeho poškodenie nepodarilo sa ho podrobiť znaleckému skúmaniu. Na č.l. 154, z ktorého (okrem iných skutočností) predovšetkým vyplýva, že u obžalovaného sa jedná o alkoholizmus v tretej, rozvinutej vývojovej fáze alkoholizmu „podľa Jellineka“, je závislý na alkohole, ktorý užíva chorobne. Navrhuje mu preto znalec uložiť ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi na č.l. 98-108, 145-176, v ktorých je zachytená SMS komunikácia obžalovaného s poškodeniu ako i spätne, ich hustota ako i jednotlivé časy, postupnosti tej - ktorej ich vzájomnej komunikácie ako i obsah danej komunikácie, z ktorých vyplývajú skutočnosti uvádzané čiastočne aj obžalovaným, no predovšetkým poškodenou, ohľadne zasielania vulgárnych správ obžalovaným, dožadovania sa jeho kontaktu s ňou, napriek jej snahe kontakt - komunikáciu viac neuskutočňovať, nevyhľadávať ju, resp. áno i záujem obžalovaného zistiť údaje, správy o synovi, napriek nesúhlasu poškodenej, prípadne spätne odpovede poškodenej.

Súd sa oboznámil so správou na č.l. 302, 306, 307-309, z ktorých vyplýva, že obžalovaný bol viackrát postihnutý v priestupkovom konaní, vo výkone väzby je hodnotený kladne, v mieste bydliska sú o ňom známe evidenčné údaje. Z odpisu registra trestov na č.l. 310-313 vyplýva, že obžalovaný bol viackrát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. OT/66/18 zo dňa 28.8.2018 - pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace nepodmienečne, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. S poukazom na ustanovenie § 121 odsek 1 Trestného zákona sa na odsúdenie vo veci Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/41/2015 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 3To/137/2017 hľadí, akoby obžalovaný súdne trestaný nebol, a to dňom výkonu trestu odňatia slobody t.j. 10.2.2018, pretože išlo o mladistvého a vykonal trest odňatia slobody 8 mesiacov nepodmienečne, pre výkon trestu so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

S poukazom na vykonané dôkazy, jednotlivo a súhrne, z nich predovšetkým vzhľadom na výpoveď poškodenej, svedkyne E. H., Z. L., F. K., zabezpečené listinné dôkazy, mal súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný v skutku pod bodom 1/ - iného hrozbou násillia nútil, aby niečo opomenul a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe - bývalej družke, žene, s ktorou žil v spoločnej domácnosti a matke ich spoločného dieťaťa, a v bode 2/ - iného dlhodobo prenasledoval takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu o jeho život alebo zdravie a podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu života tým, že sa mu vyhrážal ublížením na zdraví alebo inou ujmu, vyhľadáva jeho osobnú blízkosť, alebo ho sleduje a kontaktuje ho prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby proti jeho vôli a čin spáchal na chránenej osobe - na blízkej osobe - bývalej družke, žene, s ktorou žil v spoločnej domácnosti a matke ich spoločného dieťaťa, čím tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej naplnil zákonné znaky, v bode 1/ - zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona a § 127 odsek 5 Trestného zákona, a v bode 2/ - prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a odsek 1 písmeno a), b), c), odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona a § 127 odsek 5 Trestného zákona. Obrana obžalovaného vo vzťahu k obojm skutkom javí sa súdu ako nevierohodná, účelová, vyvrátená práve vyššie uvedenými dôkazmi. Obžalovaný síce pri skutku pod bodom 1/ pripúšťa stretnutie s poškodenou, no jednoznačne popiera použitie takých slov, o ktorých vypovedá poškodená. Jeho výpoveď by mali potvrdzovať výpovede svedkov R. a E.. No, poukazujúc na podstatné rozpory vo výpovediach týchto svedkov, súd aj tieto výpovede hodnotí ako účelové, motivované snahou pomôcť obžalovanému v snahe jeho vyhnutia sa trestnoprávnej zodpovednosti. Súd poukazuje na podstatný rozpor, a to v tom, kde pri kontakte obžalovaného s poškodenou mala byť tá - ktorá osoba. Obžalovaný vypovedal, že tam boli vo vestibule obaja títo svedkovia, svedok E. vypovedal, že vo vchode bol on s obžalovaným a svedkyňa R. bola vonku a táto svedkyňa práve opačne vypovedá, že bola s vtedajším priateľom vo vchode ona a svedok E. fajčil. Na druhej strane poškodená od počiatku konzistentne priebeh deja popisuje rovnako nemenne, potvrdzuje jej výpoveď aj svedkyňa K., resp. aj matka svedkyňa H., keď vypovedala, že prišla dcéra rozrušená. Oboznámia sa a berúc do úvahy aj obsah niektorých SMS správ obžalovaného poškodenou, resp. celkové správanie sa obžalovaného k poškodenej, je nesporný i motív konania obžalovaného pri tomto skutku, a to práve neschopnosť obžalovaného vyrovnáť sa so skutočnosťou, že by niekto iný, nie on - ako muž a otec, sa mal podieľať na výchove jeho syna, na ktorého, i keď nesporne - ako otec, i právom je citovo veľmi naviazaný. Vo vzťahu ku skutku pod bodom 2/ je to opäť predovšetkým výpoveď poškodenej ako i ostatných členov jej rodiny - matky E. H., sestry a priateľky ako i samotné oboznámené listinné dôkazy, v ktorých je zachytená SMS komunikácia obžalovaného s poškodenou, ktorí potvrdzujú, že došlo k opakujúcej sa komunikácii, vyhľadávaniu obžalovaného poškodenej spôsobom, popísaným v skutkovej vete obžaloby, ako i nesporne, že išlo o konanie dlhodobejšie, ktoré u poškodenej vzbudilo dôvodnú obavu o jej osobu, zhoršilo jej samotnú kvalitu života, lebo jej rodina bola nútená stišovať alebo až vypínať si bytový zvonček, poškodená prestala sama chodiť von.

Pri ukladaní trestu súd zohľadnil základné zásady ukladania trestu, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 1 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, pri určovaní druhu a výmery trestu, zohľadniac spôsob spáchania činu, jeho následok, u obžalovaného súd nezvzhliadnuc žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona, vzhliadnuc dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písmeno h), m) Trestného

zákona - že spáchal viac trestných činov, vedomý si rozhodnutia Najvyššieho súdu SR č. 1/2011, priznal obžalovanému priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písmeno h) Trestného zákona, pretože je názoru, že nejde o porušenie zásady zákazu dvojitého pričítania okolnosti, podmieňujúcej použitie vyššej trestnej sadzby, pretože neukladá trest vo zvýšenej trestnej sadzbe, postupom pri asperačnej zásade, a bol za trestnú činnosť odsúdený, teda prevyšujúci pomer priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi, a teda použitie pri ukladaní trestu ustanovenia § 38 odsek 4 Trestného zákon, ukladal však i trest úhrnný podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona, potom dospel k záveru, že úhrnný trest na samej spodnej hranici upravenej trestnej sadzby - trest odňatia slobody 6 rokov nepodmienečne, pre výkon ktorého zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia v zmysle § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, pretože bol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, v dostatočnej miere bude plniť účel trestu z pohľadu individuálnej ako i generálnej prevencie. Nebol súd názoru práve pre prihliadnutie na ustanovenie § 121 odsek 1 Trestného zákona a okolnosť už vyššie uvedenú, že sa na odsúdenie vo veci Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/41/2015 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 3To/137/2017 hľadí, akoby obžalovaný súdne trestaný nebol, a to dňom výkonu trestu odňatia slobody, t.j. 10.2.2018, pretože išlo o mladistvého a vykonal trest odňatia slobody 8 mesiacov nepodmienečne, pre výkon trestu so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pri ukladaní trestu súd nepoužil ustanovenie § 38 odsek 5 Trestného zákona tak, ako to v záverečnej reči navrhol prokurátor.

Takýto trest potom súd hodnotil ako primeraný, spravodlivý a zákonný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnástich) dní odo dňa oznámenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.